

עפ"א 2308/04/16 - עירית תל-אביב-יפו נגד אמיר טובשי, אברהם טובשי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייליים

עפ"א 2308-04-16 עירית תל-אביב-יפו נ' טובשי ואח' תיק חיצוני: .

בפני כבוד השופטת עמיתה מרים סוקולוב
מערכת
נגד
משיבים
1. אמיר טובשי
2. אברהם טובשי

פסק דין

בפני ערעור על גזר דינו של בית המשפט לעניינים מקומיים בתל אביב (כב' השופט א' ברקאי) מיום 18.2.16, לפיו נגזרו על המשיבים בן ואב הקנסות הבאים:

על משיב 1/הבן קנס בסך 8,000 ₪ ב-6 תשלומים החל מיום 10.6.18, ועל משיב 2/האב קנס בסך 10,000 ₪ ב-6 תשלומים החל מיום 1.1.17.

המשיבים הורשעו בעבירה של ניהול עסק ללא רישיון ובהפרת צו שיפוטי המחייב אותם לסגור את בית העסק.

להלן טענות המערערת:

1. המשיבים אינם מכבדים את צווי הסגירה החלוטים שניתנו נגדם ואינם סוגרים את עסקם הפועל שנים רבות ללא רישיון עסק.
2. טעה בית משפט קמא אשר הטיל על המשיבים קנס נמוך הקרוב לקנס שהוטל עליהם לפני שנים בת.פ. 4224/07 שהוגש באותו עניין. שם הוטל על האב קנס בסך 10,000 ₪ ועל הבן קנס בסך 6,000 ₪. כמו כן נקבע כי חלף הקנסות יגזרו על כל אחד מהם 30 ימי מאסר.
3. טעה בית משפט קמא כאשר קבע כי מתחם העונש הראוי למשיבים נע בין 8,000 ₪ ל-12,000 ₪ וקבע את הקנס ברף התחתון של המתחם. לבן 8,000 ₪ ולאב 10,000 ₪.
4. טעה בית משפט קמא כאשר הטיל קנסות כה נמוכים. באשר למשיב 2 מדובר באי קיום צו בפעם הרביעית.

ובאשר למשיב 1 באי קיום צו בפעם הראשונה. אין בקנסות שהוטלו כדי לשקף את חומרת העבירה של אי קיום צו שיפוט.

5. טעה בית משפט קמא כאשר הקל בעונשם של המשיבים משום שסבר כי המערערת לא נקטה נגדם בהליך הנכון לדעתו. המערערת סוברנית לבחור בהליך הנראה לה ואין להענישה על כך שלא נקטה בהליך של ביזיון בית משפט.

בעפ"א 12785-04-15 במקרה דומה, קבע בית משפט מחוזי בתל אביב כי אין מקום להפעיל את פקודת ביזיון בית משפט.

6. עוד טעה בית משפט קמא כאשר פרס הקנסות לתשלומים רבים ואף דחה את תחילת תשלומם בחודשים רבים.

7. טעה בית משפט קמא כאשר לא הטיל ימי מאסר חלף הקנסות שהוטלו על המשיבים. כאשר בית משפט בהליך פלילי גוזר עונש של קנס, יש להטיל בצד הקנס עונש של מאסר בגין אי תשלום הקנס.

עיון והכרעה:

בית משפט קמא פירט בהרחבה בגזר דינו, את נסיבות המקרה ואת השתלשלות האירועים הארוכה להשגת רישיון וזאת על מנת להדגיש כי מדובר במקרה חריג ומיוחד ביותר ולהבהיר מדוע גזר את העונשים שגזר על המשיבים.

מדובר במאפיה משפחתית הפועלת ביפו למעלה מ- 50 שנים. במאפיה עובדים האב/המשיב 2, הבן/משיב 1 ועוד אח. בית משפט קמא הדגיש כי לבית העסק דנן יש את כל האישורים מכל הגורמים המאשרים השונים, מכבי אש, איכות הסביבה וכדומה. אפילו אישור רישוי עסקים יש לבית העסק. לעסק לא ניתן לבסוף רישיון רק מאחר ואין לו אישור מטעם מחלקת "הנדסה לעסקים" וזאת היות ולפני כ- 40 שנים הרסו נציגי "עמידר" שהמבנה בבעלותם, בטעות חלק מגג המבנה. הגג נבנה מחדש מיד ע"י עמידר. אך מאחר ובמקום לא הייתה תב"ע עד סוף 2013 (מדובר במבנה ישן ביותר מתקופת התורכים), לא ניתן היה ליתן היתרי בניה ולהכשיר הגג. צו ההריסה לגג דנן ניתן לפני כ- 30 שנים ובגינו לא ניתן רישיון לעסק. עוד הודגש כי צו ההריסה בגין הגג לא נאכף מעולם גם לאחר שהוברר למחלקת "הנדסה לעסקים" כי עליה לפעול לאכיפתו.

עוד פירט בית משפט קמא את כל ההליכים הקודמים שננקטו ע"י המערערת. חמש פעמים הוגשו כתבי אישום נגד האב/משיב 2 וארבע פעמים הוטלו עליו קנסות נמוכים בגין הנסיבות הללו. הוטלו גם התחייבויות אשר פקעו מאחר וצו הפסקת העיסוק נדחה פעמים רבות בהסכמת המערערת. בית משפט קמא ציין כי גם רשויות התכנון והבניה ולא רק רשויות הרישוי הבנו שיש בעייתיות רבה במקרה זה. עוד ציין בית משפט קמא כי משום מה לאחר שאושרה התב"ע במקום ביום 31.12.13 ונפתחה הדרך להכשרת הגג שנהרס לפני 40 שנים, לא הסכימה המערערת להאריך את כניסתו לתוקף של צו סגירת העסק.

בית משפט קמא קבע כי בנסיבות הללו כאשר הצו השיפוטי חוזר ומופר, על המערערת היה לנקוט בהליך של ביזיון בית המשפט ולא להגיש כתב אישום נוסף וסמך את מסקנתו על האמור ברע"פ 4169/12 **דן מיחזור בע"מ נ' מדינת**

ישראל.

בעניין חתימה על התחייבות, בית משפט קמא סבר כי בנסיבות הללו אין מקום להטיל על המשיבים התחייבות, במיוחד לאחר שהתחייבויות קודמות שנחתמו על ידם רוקנו בהסכמה מכל תוכן ופקעו.

אין ספק כי מדובר בענייננו בנסיבות מיוחדות וחריגות ביותר, אשר בגינן יש מקום להקל בעונשם של המשיבים, למרות הרשעותיהם הקודמות הדומות ולמרות שהורשעו בתיק זה בעבירה חמורה של הפרת צו שיפוטי אשר חייב אותם לסגור את בית העסק.

לעניין הגשת כתב אישום בפעם החמישית, אין ספק כי זכותה של המערערת לנקוט בדרך של הגשת כתב אישום נוסף וזו הדרך הנכונה למרות שקיימת אפשרות במקרים הולמים לנקוט בדרך פעולה נוספת, והיא נקיטת הליך בהתאם לפקודת ביזיון בית המשפט. בית משפט קמא רשאי להמליץ לתביעה/המערערת באיזה הליך יש לנקוט לדעתו, אולם אין זה מתפקידו להורות לה לעשות כן, או "להענישה" מאחר ולא נקטה בהליך המוצע על-ידו דהיינו, בהליך של ביזיון בית המשפט.

לגופו של עניין, סבורני כי אכן היה מקום בנסיבות החריגות ביותר של המקרה דנן להקל בעונשם של המשיבים. כאמור, המשיבים מילאו את כל התנאים לקבלת רישיון העסק ורק בגין אותו חלק של הגג שנבנה מחדש ע"י עמידר ללא היתר, לאחר שנהרס בטעות ע"י עובד של עמידר הגג הישן ולא ניתן היה להכשיר את בנייתו של אותו גג, מאחר ולא הייתה תב"ע באזור עד ליום 31.12.13, לא ניתן רישיון לעסק.

אולם, גם בהתחשב בכל הנסיבות לקולא שפורטו בגזר דינו של בית משפט קמא, סבורני כי העונשים שנגזרו על המשיבים ובמיוחד תנאי תשלום הקנסות שנקבעו, מופרזים לקולא. הלכה פסוקה היא כי ערכאת הערעור איננה ממצה את הדין עם משיבים. על כן לא אתערב בסכומי הקנסות שהוטלו ע"י בית משפט קמא. אולם, יש מקום להתערב בתנאי התשלום, בתקופות מאסר חלף הקנסות ובחתימה על התחייבות.

אשר על כן, אני משנה את גזר הדין כדלקמן:

א. סכומי הקנסות שנקבעו ע"י בית משפט קמא יישאו עונשי מאסר חלף הקנסות.

הקנס בסך 8,000 ש"ח שהוטל על משיב 1 יישא 30 ימי מאסר חלף הקנס.

הקנס בסך 10,000 ₪ שהוטל על משיב 2 יישא 45 ימי מאסר חלף הקנס.

ב. הקנסות דנן ישולמו ב-6 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל מיום 15.6.16 ובכל 15 לכל חודש שלאחר מכן. אם לא ישולם תשלום אחד במועד, תעמוד יתרת הקנסות לפירעון מיד.

ג. שני המשיבים יחתמו על התחייבות להימנע מעבירות דומות, על סך 7,000 ₪ כל אחד וזאת למשך שנתיים מיום כניסת ההתחייבויות לתוקף. ההתחייבויות תכנסנה לתוקפן תוך שנה מהיום.

ניתן היום, ט"ו אייר תשע"ו, 23 מאי 2016, בהעדר הצדדים.